

رهبر انقلاب در پیام‌هایی به مناسبت هفته دولت و هفته و حدت
ضمن تأکید مجدد بر حفظ انسجام و یکپارچگی آحاد جامعه
هر گونه سخن ناامید کننده و دوگانه‌سازی‌های موهوم رانهی کردند

تفرقه ممنوع!

قاطعانه اعلام می کنم

ارتکاب هر آنچه به ضرر انسجام اجتماعی باشد، ممنوع است

صفحه ۲

چرا دشمن از «روایت قدرت» می‌هراسد؟

متجلی شود، باید در ذهن و قلب یک ملت به عنوان یک «امکان قطعی» ریشه بدواند. جمهوری اسلامی یک اراده متجسد است که به نام خدا و با تکیه بر مردم، بن‌بست‌های تحمیلی تاریخ را شکسته است. از این رو، روایت قدرت، جهادی است برای بازخوانی این اراده و ایستادن در برابر فتنه یأس.

■ هویت انقلاب اسلامی تولد دوباره ملت است
بزرگ‌ترین جنایت رژیم طاغوت در حق ایران، القای حس
«ناتوانی» و تبدیل کردن ملت به یک موضوع و ابژه زیردست

این روند قرار ندارند! صورت مساله مشخص است: عزم برخی مقامات عراقی در خلع سلاح حشدالشعبی به قوت خود باقی است، حال آنکه طرف اشغالگر آمریکایی پله پله در حال عدول از تعهد خود در خصوص خروج مطلق از این کشور است.

دسامبر ۲۰۱۹ پس از شهادت مظلومه سردار دل‌ها شهید حاج‌قاسم سلیمانی و شهید ابومهدی المهندس به دست نیرویست‌های آمریکایی در فرودگاه بغداد، مجلس نمایندگان عراق مصوبه‌ای را برای «خروج همه نیروهای اشغالگر» از این کشور به تصویب رساند. با این حال اشغالگران آمریکایی با اعمال اپدایی‌ها، پشت پرده و آشکار با گروه‌های مخالف حشدالشعبی در پارلمان، جمله کردها و اهل سنت، این «خروج مطلق» را تبدیل به «خروج نسبی» و متعاقباً «خروج غیراعمالی» کردند! مسجل است دولت بغداد در مقابل یک تله راهبردی قرار گرفته که طراحان اصلی آن، کاخ سفید، رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای عرب منطقه هستند. مهرهای بازی دشمنان امنیت عربی در داخل این کشور

که فعالیت خود را از توحید و وحدت کلمه می‌گیرد. از این منظر، قدرت در جمهوری اسلامی یعنی توان ایستادن بر اراده برخاسته از مکتب؛ حتی اگر همه عالم مخالف آن باشند.

دشمن در دهه‌های اخیر، سنگین‌ترین توطیانه خود را علیه «تصویر ملت از خویش» متمرکز کرده است. در این نبرد، «روایت ضعف» تکنولوژی اصلی استعمار نو برای فلج کردن موتورهای حرکت انقلاب است. روایت ضعف به دنبال آن است کاستی‌ها و نارسایی‌های مقطعی را که در هر نظام پویا و در حال رشدی

در عراق " موجودیت حشداالشعبی به عنوان اصلی ترین نقطه نقطه، گفته می شود. اینستایی بغداد در برابر اشکانگری و توروسم تکمیری را نشانه گرفته است. پیش فرض ها یا حقایق یا فرضیه های مفروضاتی هستند که ما بدون پرسش، آنها را به عنوان "واقعیت" می پذیریم. پیش فرض ها، سیاست هایایی هستند که از طریق آنها جهان را می بینیم. در یک ساختار استراتژیکی پیش فرض ها همان "دشمن ها و دوست ها و روستی" هستند که تمام محاسبات بعدی بر آنها استوار می شود. مشکل از اینجا آغاز می شود که پیش فرض ها معمولاً در لایه های زیرین و پنهان قرار دارند. ما از آنها صحبت نمی کنیم، بلکه از آنها "استفاده" می کنیم. وقتی به یک استراتژی خود تزییری می گذاریم، در واقع یک "سم پنهان" را به جریان تصمیم سازی تزییری کرده که تمام لایه های بعدی را تسخیر می کند. خطر واقعی اینجاست که پیش فرضی مقامات ارشد عراقی "مسئوم کامل آمریکا" تا قبل از ۲۰۰۳ سبتمبری امری، به مثابه یک پیش فرض و شرط و خدای قطعی پذیر می کنند. به عبارت بهتر، این مقامات

طبیعی است، به عنوان ذات ایران تعریف کند. اما خطر آنجاست که نقد یک سیاست اجرایی یا تاراجی از عملکرد یک نهاد به رسم نسیان و انکار اصل توانستن تبدیل شود. در روایت ضعف، نقد هوشمندانه جای خود را به نفی تمامیت نظام می‌دهد. وقتی مدیر کارآمد بهانه‌ای برای نفی توان مدیریتی نظام می‌شود، در واقع قدرت فاعلیت ملت را تشنه رفته است. روایت قدرت، مأموریت دارد این رمز را روشن کند.

ادامه در صفحه ۲

حتی‌که علافای نازدارند در خصوص «دیه کردن بولت ترامپ» در خروج مطلق از عراق به منابع یک احتمال قریب به یقین فکر کرده‌اند، با سخنی از آن به میان آوردن دولت بغداد باید نسبت به یک خطر واقعی آگاه باشد؛ اینکه تبعات و آثار یک پیش‌فرض غلط، هرگز به همان نقطه محدود نمی‌ماند، بلکه مانند یک واکنش زنجیره‌ای، تمام اجزای ساختار را در بر می‌گیرد. اگر پیش‌فرض خروج اشغالگران عراق را یکبار از ذهن حذف کنید، تمام محاسبات و استراتژی‌های کلان اهداف ایمن‌مدت دولت عراق یکی پس از دیگری می‌نهدم می‌شوند. به این ترتیب «خوب عمل کردن» در مسیر «اشتباه» می‌گویند. این یعنی صرفه‌ی رازری عظیم‌های رسیدن به جایی که اصلاً نباید بشویم؛ زمانی که منابع (زمان، پول، نیروی انسانی) صرف نباید کردن یک مسیر مبتنی بر پیش‌فرض غلط می‌شود، فرصت حرکت در مسیرهای درست و سودآور از زمین می‌رود. در این صورت، ساختار حکومتی بغداد به صورت «توامان حشدالشعبی» و «قنطار درون‌ساز» عراق، راز دست خواهد داد.

نگاہ

حنیف غفاری

طبق اعلام رسمی مقامات دولت عراق، قرار است نیروهای شغالگر آمریکایی تا ۲۰ سپتامبر امسال به طور کامل خاک عراق را ترک کنند. با استناد به این گزاره اعلامی، منابع عراقي به صد خلع سلاح حشود الشیعی برآمدهان، زیر مدعی انداعل محمدجده سیجی مرمدی در کربلا، استان کربلا، از بین رفته یا تغییر ماهیت دادهاند. این تحولات در هر حالی است که در حقیقت هیچگاه امکان در استان های الانبار و صلاح الدین به عملیات پاکسازی بقایای ترورسمی تکفیری داعش داده می دهد. فراتر از آن، برخی مقامات آمریکایی طی روزهای اخیر به صورت زیر کانه واره «کاهش نیروهای ائتلاف» را جایگزین «خروج کاملی از عراق» کرده اند. ماجرا به این نقطه ختم نمی شود. «منابع امنیتی و نظامی در کربلا، نسبت به نقشه راه خروج جریانات عراقی و سبما از باز پی اطاعتی کرده و مدعی هستند در خروج جریانات